

prima instanță –O. Parfeni  
instanța de apel –M. Guzun, A. Nogai, Vl. Brașoveanu

dosarul nr. 2rac-83/16

## ÎNCHEIERE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,  
Judecători

Valeriu Doagă  
Iuliana Oprea  
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată "Moiseenco Grup", în proces de lichidare,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Moiseenco Grup” în proces de lichidare, împotriva societății cu răspundere limitată „Ecodrum Construct”, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată "Ecodrum Construct", s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 decembrie 2014, fiind pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

### c o n s t a ț ă:

La 12 martie 2014, societatea cu răspundere limitată „Moiseenco Grup”, în proces de lichidare a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Ecodrum Construct”, intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la încasarea datoriei în sumă de 2 659 800 lei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 28 noiembrie 2012 prin hotărârea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție nr. 2e-1353/2012 față de societatea cu răspundere limitată „Moiseenco Grup” a fost intentat proces de lichidare și transmisă gestionarea societății lichidatorului Ciobanu Dorin.

Relatează că, în urma restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare, s-a constatat că, pe perioada lunilor octombrie-noiembrie 2008, între reclamant și pîrît au fost stabilite relații contractuale, în rezultatul cărora societatea cu răspundere limitată „Ecodrum Construct” a acumulat față de societatea cu răspundere limitată „Moiseenco Grup” în proces de lichidare o datorie în mărime totală de 2 659 800 lei.

Solicită reclamantul, conform art. art.9 alin. (1), 513 alin. (1), 572 alin. (2), 585, 602 alin. 1), 619 alin. (2) Codul civil, să fie încasat de la pîrît a datoriei în sumă de 2 659 800 lei și dobînda de întârziere (f.d.1).

Prin cererea de concretizare, societatea cu răspundere limitată "Moiseenco Grup", în proces de lichidare și-a concretizat pretențiile în partea încasării dobânzii de întârziere, solicitând încasarea din contul pîrîtului cu titlu de dobîndă de întârziere suma de 611 790 lei pentru perioada 04 februarie 2013 - 01 decembrie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 05 decembrie 2014, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată și s-a dispus încasarea de la societatea cu răspundere limitată „Ecodrum Construct” în beneficiul societății cu răspundere limitată „Moiseenco Grup” în proces de lichidare a datoriei în sumă de 2 659 800 lei (două milioane șase sute cincizeci și nouă de mii opt sute) lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 611 790 lei (șase sute unsprezece mii șapte sute nouăzeci) lei, în total suma de 3 271 590 lei (trei milioane două sute șaptezeci unu mii cinci sute nouăzeci) lei și taxa de stat în sumă de 50 000 (cincizeci de mii) lei încasată în beneficiul statului (f.d.123,146-149).

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, societatea cu răspundere limitată „Ecodrum Construct” a declarat apel, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind tardivă și neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015 a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată "Ecodrum Construct", s-a casat hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 05 decembrie 2014, fiind pronunțată o hotărîre nouă prin care acțiunea s-a respins ca tardivă (f.d.181-186).

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 30 decembrie 2015 societatea cu răspundere limitată „Moiseenco Grup” în proces de lichidare a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 octombrie 2015, cu menținerea în vigoare a hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 05 decembrie 2014 fiind legală și întemeiată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia pronunțată, invocînd că instanța de apel la examinarea pricinii a apreciat arbitrar probele din dosar, nu a elucidat și nu s-a expus asupra circumstanțelor esențiale ale pricinii, interpretînd în mod eronat legea, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

Afirmă că, la data de 28 noiembrie 2012 prin hotărîrea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție nr. 2e-1353/2012 față de societatea cu răspundere limitată „Moiseenco Grup” a fost intentat proces de lichidare și transmisă gestionarea societății lichidatorului Ciobanu Dorin. Cu cererea de intentare a procedurii de dizolvare în vederea lichidării întreprinderii date s-a adresat Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, în temeiul prevederilor art. 34 alin. (2) lit.b) din Legea RM "Cu privire la antreprenariat și întreprinderi", adică pentru neprezentarea dărilor de seamă fiscale pentru o perioadă mai mare de un an de zile.

Astfel, este cert că procedura de lichidare a societății cu răspundere limitată "Moiseenco Grup" se efectuează conform prevederilor Legii RM "Cu privire la antreprenariat și întreprinderi", însă nicidecum conform prevederilor Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012, după cum susține intimatul, iar respingerea acțiunii de către Curtea de Apel Chișinău pe motiv de tardivitate, bazată exclusiv pe prevederile art. 104 al Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012 este neîntemeiată.

La fel, susține că este greșită afirmația intimatului, susținută de instanța de apel, precum că ședința de judecată a fost petrecută în absența intimatului, avînd în vedere că la ședințele de judecată pîrîtul/intimatul a fost asistat de un reprezentant, mai mult ca atît, la ședința din 02 iunie 2014 a fost prezent administratorul insolabilității, care

a comunicat cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate față de societatea cu răspundere limitată "Ecodrum Construct".

Cu referire la prevederile art. 102 alin. (4) Codul de procedură civilă, afirmă recurentul că, intimatul știa despre existența unui asemenea litigiu și a avut posibilitatea de a prezenta probele necesare în cadrul examinării cauzei la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău și să solicite respingerea acțiunii ca depusă tardiv pînă la finisarea examinării cauzei în fond.

La data de 29 februarie 2016 societatea cu răspundere limitată "Ecodrum Construct" a depus referință la recursul declarat, pledînd pentru respingerea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de înștiințare al Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2015, anexată la materialele dosarului (f.d.187), nu se poate stabili cert data cînd recurentul a făcut cunoștință cu copia deciziei redactate de instanței de apel, nu există dovadă de citare legală, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul, declarînd recursul la data de 30 decembrie 2015, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicînd corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în

cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată "Moiseenco Grup", în proces de lichidare în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

#### d i s p u n e:

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată "Moiseenco Grup", în proces de lichidare se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari